

Enigma Timpului

Flavius Laurian Duverna

Enigma Timpului

Mă uit la timpul care zboară
Pe pânza vremii lăsând scris
Doar c-amintirea... unui vis -
Ce poartă-n sunet de vioară
Melancolie din viața amară,
Pierzându-se-n eternu-abis.

Mă uit la timpul care trece
Ducând cu el spre veșnicii
Atât de multe... nostalgii -
Ce de gândești te lasă rece,
Privind toate ce se petrece
'Ncotre te duci, de unde vii.

Mă uit la timpul ce nici când
El nu s-o-ntoarce niciodată
Din calea sa nestrămutată,
Căci hotărât, e doar un rând
Prin viața aceasta el trecând,
Să-și pună pecetea marcată.

Mă uit la timpul ce se duce
Chemat de forța creatoare,
Grăbind sfârșitul ce se pare
Că viața cea de veci aduce
Prin Jertfa sacră de la cruce,
A Domnului scumpă salvare.

Flavius Laurian Duverna